

מהארת המלכות שלמעלה [ונטה]
מתערירים, (שתרי) והוא התקשר
בם, שפטוב ה' אלקי עמו
ותרועת מלך בו.

אמר רבי יהודה, מס וחלילה
שהיה יודע כללם בקדשה
שלמעלה כלל, שהרי הקדוש
ברוך הוא לא התרצה בעם ולשון
אחר שישתמש בכבודו אלא בגין
קדושים, ואמר (ויקרא יט)
והתקדשם והייתם קדשים. מי
שהם קדושים ישמשו בקדשה.
ישראל הם קדושים, שפטוב דברם
(ז) כי עם קדוש אתה. אתה קדוש
ולא עם אחר.

מי מהם טמאים, טמא מה מזונת
לهم להטמא עליהם. כתוב (ויקרא יט)
טמא הוא בדר ישב מחוץ למחנה
מושבו, וטמא לטמא קורא,
שפטוב (שם) וטמא טמא יקרא. מי
שהוא טמא לטמא יקרא, הפל
הולך אחר מינו.

אמר רבי יצחק, זהה הוא ליעקב,
שהיה קדוש, לומר שגטמא בלבן
ובכשפי, או שבח הוא שלו?
אמר לו רבי יוסי, אף על גב
שאמר רבי יהודה - אני מסיע לך,
שהרי פתוּב (בראשית כ) אני עשו
בכרך, וכי יפה הוא לצידיק ביצקב
להחריף שלו בשם טמאה? אלא
אני, פסוק טעם, ואומר אני מי
שאני, אבל עשו בכרך, והרי
פרשיה.

אף כאן. יהיו לו שור וchroma.
לומר, אל פשים לבך ורצונך
לאוთה ברכה שברכני אבא
שהתקינה بي. הוא ברך אותי הוה
גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמרך
- משום לכך עבדך יעקב לאדרני
לעשו. הוא ברך אותי ברב דגון
ותירוש - הרי לא התקיים بي, שלא
אצתי אותם, אלא יהיה לי שור
בריך לי ברוב דגן ותירוש. לא אתקיים
אלא,

דכתי בזילון, מקיזפא דמלוכותא דלעילא
(ותהא) מתעטרן (דרא), והוא אתקשר בהו,
דכתי בזילון עמו ותרועת מלך בו.

אמר רבי יהודה מס ושלום דהוה ידע
בלעם בקדושה דלעילא (דף קס ע"ב)
כלל. דהא קדשא בריך הוא לא אתרעי בעם
ולישן אחרא דישטמש ביקרה, אלא בינוי
קדשין. ואמר (ויקרא יט) והתקדשתם והייתם
קדושים, מען דיןון קדשין ישטמשין
blkודשה, ישראל איןון קדשין דכתי, (דברים
(ז) כי עם קדוש אתה. אתה קדוש ולא עם
אחרא.

מן דיןון מסאBIN, מסאBO איזDEN לוז
לאסתאבא עלייה. בתיב, (ויקרא יט) טמא
הוא בדר ישב מחוץ למחנה מושבו.
ומסאבא למסאבא קרי דכתי, (שם) וטמא
טמא יקרא, מען דיןון דאייהו טמא, לטמא יקרא,
כלא אזיל בתר זיניה.

אמר רבי יצחק, יאות הוא ליעקב דהוה
קדישא לומר דאסטאב בלבן
ובחרשו, או שבח הוא דיליה. אמר ליה
רבי יוסי, אף על גב דקאמר רבי יהודה,
אני מסיע לך. דהא בריך בטיב, (בראשית כ) אני
עשׂו בכרך. וכי יאות הוא לצידיק ביצקב
למיחלף שםיה בשמא דמסאבא, אלא אני,
פסקא טעם. ואמר אני מען דין, אבל
עשׂו בכורך והא איקומו.

אוז הכא, ויהי לי שור וchroma, לומר לא
תשוי לבך ורעוותך לההייא ברכבתא
דריך לי אבא דאתקאים בי. הוא בריך לי
הוה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמרך,
בגין לכך עבדך יעקב. לאדרני לעשו. הוא
בריך לי ברוב דגן ותירוש. לא אתקאים
אלא,